

(המשך מעמוד 8)

מקיארתי, הצלחות מדהימות, וכאשר נפתחו בפאריס שיתות-השלום לסיים מלחמת ויאט-נאם. אולם בסוף תשכ"ח הונחתו מכות ממאירות על התקוממות זו. שני המועמדים הסופיים לנשיאות הם זרים לרוח השלום והנעורים, והשלום בוויאט-נאם עוד נראה רחוק. רציחת קינג וקנדי רשמה כישלון זה של התנועה באותיות של דם. **אלא שבינתיים עברו גיזים מן הלהבות של העולם החדש אל העולם הישן.** הנוער הגרמני התקומם נגד שיגרת הזקנים, לאומניותם המזוייפת וצבאם שקם לתחייה.

הדגל השחור, הדגל הרומנטי של האנארכיזם, אינו מוביל לנצחון — מכיוון שאין לו יעד מעשי.

גבעולים ירוקים תחת אספאלט אדום

אם הגיבו בני-חושך במערב על התקוממות בני-אור, הרי נכון הדבר שבעתים בעולם הקומוניסטי. אליה ארנבורג כתב בשעתו: „גם אם יכסו את העולם כולו בשיכבה של אספאלט, יצמחו

חסידי דה גול מאלאים את שאנדאליזה בהכנת נגד

ובעולים ירוקים וביקיעו את האספאלט. **שנת תשכ"ח היתה שנת הגבעולים הירוקים, שניסו להבקיע את האספאלט האדום.**

תחילה מרדו הסטודנטים בצ'כוסלובקיה ובפולין. בפולין הם נתקלו מייד בהתנגדותו האטומה של המימסד האדום, מוגרו בכוח. רוח-החופש הוכתה, ובמקומה השתלט הויכוח הביורוקראטי, שהניף את הדגל הנתעב ביותר בהיסטוריה האנושית — הדגל האנטי-שמי. בצ'כוסלובקיה הצליחה ההתקוממות. היא הכניעה את המימסד המקומי, הציתה גיזוץ של חופש, שהפכה לתבערה לאומית מאירה למרחקים. אורו של לפיד זה הגיע לכל רחבי הגוש המזרחי, ואף לברית-המועצות עצמה. הנוער הסובייטי מיצמץ בעיניו וגם בו התעוררה הכמיהה הגדולה. על כן באה מכת-הנגד הברוטאלית של ברית-המועצות, הכיבוש האכזרי והכניעה לכובשים. יותר מכל מאורע אחר, הוא הטביע את חותמו על תשכ"ח.

ניצחונם של בני-חושך נראה מושלם. אולם אין ספק כי הרוחות החדשות של תשכ"ח לא מתו. הם הפסידו כמה קרבות — אך הם לא הפסידו את המערכה, המערכה של דורנו במלחמת-הגנצח של בני-אור.

איש השנה תשכ"ח

כמה פעמים בשנת תשכ"ח חדרו הי מאורעות הבינלאומיים לעולמו של הי-אם הישראלי והסעירו אותו עד למעמקי נפשו. מרד הסטודנטים בפאריס, רצח-העם בביאפורה, הפלישה לצ'כוסלובקיה, הפכו שלושתם למאורעות מקומיים מבחינה נפשית. איש-השנה של תשכ"ח יכול היה להי-יות זה.

הוא לא היה כזה.

כי דני כהן-בנדיט, גיבור הרגע, לא הפך מנהיג אמיתי, בעל מטרות ברורות ודרך ברורה להגשמתן. ואילו אלכסנדר דובצ'ק, שנראה ברגע מסויים כמעמד יחידי לתואר איש-השנה, נשבר ברגע המכריע, קיבל על עצמו תנאי-כניעה שנתגלו רק בסוף תשכ"ח בכל חומרתם המבעיתת. לכן היה איש-השנה של תשכ"ח, בעיני האדם הישראלי, בן עמו שלו.

הוא היה איש שסימנ את המהי-דורה המקומית של מלחמת בני-אור בפני-חושך.

הוא לא יקרא מאמר זה, המוקדש לו. הוא אחר מקורבנות תשכ"ח — אריק רגב.

נערה מיניפה דגל אדום בראש הכנוח הסטודנטי בפאריס

משם עברה הלהבה לצרפת, בה עלה הנוער על המיתרסים כדי להפיל את שילטונו של שארל דה-גול המזדקן, ואת כל המימסד השמרני הקפוא — הבורגני והקומוניסטי — שאותו הוא מסמל. בתריסר ארצות מערביות אחרות נערכו מרידות קטנות יותר.

תנועה זו נכשלה בתשכ"ח, למרות הצלחותיה המפתיעות, שהזכירו תמונות מן המהפכה הצרפתית.

רוזי דובשקה הגרמני („רוזי האדום“) נורה ונפצע קשה בראשו. דני כהן-בנדיט גורש מצרפת. הגנרל שארל דה-גול נחל ניצחון עצום בבחירות, והמימסד הגרמני ישב לבטח.

מדוע ניכשלה התנועה בשנה זו? מפני שהסתכבה בתיאוריות המערפלות של פילוסוף גרמני-יהודי, הנרי לורקוזה, תחת להציב לעצמה מטרות ברורות הניתנות להשגה מדינית וחברתית.

טאנק סובייטי כולש ללב פראג, ותקל בחומר בוער ועובר על בני-ההמונים הזועמים